

Русе – град за живеене?

Аромат на люляк и божури. Какви промени към добро ще има в екологичната обстановка?

ГАЛИНА АНТОНОВА

Раз-два, раз-два. Дишайте по-дълбоко. Още, още.

И тази сутрин под моя прозорец точно в 7 часа е започнала утринната гимнастика за децата от ЕСПУ „Максим Горки“. От няколко години това са напълно забравени спортни команди. Но фактът си е факт — вече 4 месеца над Русе не е надвиснала отровно-жълтата пелена, „изпратена“ от комините на заводите от другия бряг на Дунав. Отдавна с тако ва удоволствие русенци не са вдишвали аромата на люляк и божури. А и птичата песен пак оглася крайдунавския кей.

Оперирана ли е докрай екологичната „язва“ на града? Днес ще обърнем погледи към собствените му заводски комини, фабрики, цехозе и пътни артерии. Още повече,

че две решения на Министерския съвет от миналата година стимулират действително конкретни промени за подобряване на екологичната обстановка в Русе.

Проектиране и изграждане на газопровод до града. Той има първостепенно значение в индустриално-икономическата стратегия на екологичните промени в Русе. Ще бъде с 60-километрова дължина, а трасето му ще преминава през силно пресечени терени, скални масиви и напоителни полета (което допълнително усложнява строително-монтажните работи). Но непреодолимите прегради вече не са аргумент и строителите са на обекта: проектантите от „Химкомплект“ — София, инвеститорите от

На стр. 16

Русе — град за живеене?

(ПРОДЪЛЖЕНИЕ ОТ СТР. 1)

„Газоснабдяване“ — София, и изпълнителите от „Газострой-монтаж“ — София.

Първоначалното закъснение е породено от липсата на тръби, но от месец октомври м. г. започна редовното производство на спирало-заварени тръби в гр. Септември и сега строежите е изоставането да бъде наваксано. За да стане обаче обещаното реален факт, и то навреме — трябва да бъдат доставени и определените количества правошевни тръби и да се подобри синхронът при

осигуряването и използването на техниката между инвеститори и изпълнители. Говорим така уклончиво не поради друго, а тъй като предварително определеният пусков срок — 1991 г. — бе отложен преди време. Докога — никой не се нае да каже със сигурност.

Природен газ за русенските топлоелектрически централи „Изток“ и „Запад“. Пристигне ли той — черният дим няма да се вие повече от широките комини на двете ТЕЦ. Предстои и реконструкцията на горивните уредби на котли-

те за преминаване на работен режим с природен газ. Ще бъдат доставени още три парни котела с мощност 75 тона пара на час и газомазутни уредби за разширението на ТЕЦ „Русе-запад“. От края на миналата година влезе в експлоатация и бойлеровата уредба на ТЕЦ „Русе-изток“.

Централизираното топлооснабдяване е отколешна мечта за хиляди русенци. Акцентът досега бе върху завършването на строителството на Южната водна магистрала. За тази година е предвидено да се усво-

ят 3,58 милиона лева, ще се изградят още и магистралният топлопровод „Родина II“ и топлоснабдителните мрежи в жилищните райони „Локомотив“, „Здравец-север“, „Родина II“ и „Възраждане“. Проектната готовност е осигурена.

Тролейбусен транспорт. Той ще реши най-болния проблем за русенци. Първият етап е с обща дължина 34 километра. В края на миналата година бяха пуснати 7 километра между заводите „Бор“ и „Арда“, извършени бяха строително-монтажни работи за повече от 5 милиона лева. През април т. г. бяха пуснати още две отсечки — по бул. „Скобелев“ (до паметника „Левин“) и от кв. „Дружба II“ също до паметника „Ленин“.

Впрочем тепърва идва ред и на другите екологически „язвени“ точки от картата на Русе — площадките на екарисажа, леярните на фирмата „Агромашина“, едно след друго влизат в действие и пречиствателните съоръжения на останалите русенски заводи. Не, не се самозаблуждаваме — не всичко е идеално, невинаги планираните срокове се спазват. Но и с магическа пръчка не се изтриват насложените с годините грешки на различни поколения. Русенци болят за чистотата на въздуха, който дишат. От тяхната организираност и деловитост зависи правителствените решения да стават дела, а замърсителите все по-малко.